

Zaak T-126/95

Dumez tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

„Weigering van Commissie om niet-nakomingsprocedure in te leiden —
Beroep tot nietigverklaring — Beroep wegens nalaten — Niet-ontvankelijkheid”

Beschikking van het Gerecht (Derde kamer) van 13 november 1995 II - 2865

Samenvatting van de beschikking

1. *Beroep tot nietigverklaring — Voor beroep vatbare handelingen — Weigering van Commissie om niet-nakomingsprocedure in te leiden — Daarvan uitgesloten (EG-Verdrag, art. 169 en 173, vierde alinea)*
2. *Beroep wegens nalaten — Natuurlijke of rechtspersonen — Nalaten dat voor beroep vatbaar is — Nalaten om niet-nakomingsprocedure in te leiden — Niet-ontvankelijkheid (EG-Verdrag, art. 169 en 175)*

1. Een door een natuurlijk of rechtspersoon ingesteld beroep tot nietigverklaring van de weigering van de Commissie om tegen een Lid-Staat een niet-nakomingsprocedure in te leiden, is niet-ontvankelijk.

De weigering is immers onaantastbaar, in de eerste plaats omdat artikel 169 van het Verdrag de Commissie een discretionaire bevoegdheid verleent om een dergelijke procedure in te leiden, en in de tweede plaats, daar een afwijzend besluit moet worden beoordeeld naar het verzoek waarop het een antwoord vormt, omdat het verzoek waarop het een antwoord vormt, strekt tot vaststelling door de Commissie van een met redenen omkleed advies, dat zelf niet vatbaar is voor een beroep tot nietigverklaring.

2. Een door een natuurlijk of rechtspersoon ingesteld beroep wegens nalaten, strekkende tot vaststelling dat de Commissie, door tegen een Lid-Staat geen niet-nakomingsprocedure in te leiden, in strijd

met het Verdrag heeft nagelaten een besluit te nemen, is niet-ontvankelijk.

In de eerste plaats doelt artikel 175 immers op een nalaten door niet een besluit te nemen of een standpunt te bepalen, en niet op het verrichten van een andere handeling dan die welke de betrokkenen wensten of noodzakelijk achten. In de tweede plaats is het beroep wegens nalaten onderworpen aan de voorwaarde dat op de betrokken instelling een verplichting tot handelen rust, in dier voege dat het gestelde nalaten in strijd is met het Verdrag.

Uit artikel 169 van het Verdrag vloeit evenwel voort, dat de Commissie niet verplicht is een procedure in de zin van dit artikel in te leiden, doch dienaangaande juist beschikt over een discretionaire bevoegdheid, die uitsluit dat particulieren het recht zouden hebben, van die instelling te eisen dat zij een bepaald standpunt inneemt.